

Π Υ Ρ Ε Ο Ε ΒΟΡΕΙΟΥ ΜΠΕΙΡΟΥ

• Ιωάννην Νικολαΐδη •
• Οπλαρχηγού Πανετίου 23
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ναυαρίνου 8. Τηλ. 3639.095 — 3629.769 ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΑΘΗΝΑΙ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1980
ΕΤΟΣ Η', ΠΕΡ. Β', ΑΡ. ΦΥΛ. 54 (90) ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 10 • ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ • Διευθυντής Συντάξεως ΣΠΥΡ. ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρὸς τοὺς κυρίους ἐκπροσώπους τοῦ Λαοῦ στὴν Βουλὴ

Οἱ ἀρμόδιες Ὑπηρεσίες τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ἐκπόνησαν σχέδιον Νόμου, πού ἀφορᾷ τίς σχέσεις Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας. Συγκεκριμένα, κατὰ τὸν Παγκόσμιον Πόλεμον καὶ μετὰ τὸ δεδομένο ὅτι στὸν πόλεμον αὐτὸ ἡ Ἀλβανία πῆρε μέρος σὲ πολεμικὲς ἐπιχειρήσεις ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ἡ τότε Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μετὰ νόμον ἐχαρακτήρισε τὴν Ἀλβανία ἐχθρικό κράτος καὶ ἔθεσε ὑπὸ μεσεγγύησιν τίς ἐδῶ περιουσίες τῶν Ἀλβανῶν ὑπηκόων. Μετὰ τὸν πόλεμον οἱ τότε Ἑλληνικὲς Κυβερνήσεις ἔθεσαν τὸ ὅλο Βορειοηπειρωτικὸ ζήτημα ἐνῶπιον τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τοῦ Ο.Η.Ε. (Συμβούλιο τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Συμμάχων), ὅπου ἐξακολούθει νὰ ἐκκρεμεῖ. Παράλληλα, ὅταν ἡ Ἑλλάδα ὑπέγραψε τὴν Συνθήκην Εἰρήνης μετὰ τὴν Ἰταλία, διατύπωσε ρητὴ ἐπιφύλαξιν, ὅτι ἀφορὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ.

Ὅταν (κατὰ τὸ 1971) ἀποκαταστάθηκαν «ντὲ φάκτο» διπλωματικὲς σχέσεις Ἑλλάδος - Ἀλβανίας, ἡ Ἑλλάδα δὲν ἀνέλαβε καμμιά δέσμευσιν ἐναντὶ τῆς Ἀλβανίας, πού νὰ μεταβάλλῃ τὴν διεθνή θέσιν της στὸ ἐθνικὸ Βορειοηπειρωτικὸ θέμα.

Μετὰ τὸ νέο νομοσχέδιον, πού εἶναι ἐνδεχόμενο νὰ ἀπασχολήσῃ τὴν Βουλὴν, προτείνεται ἡ ἄρση τοῦ ἐμπολέμου μετὰ τὴν Ἀλβανία, ἐνῶ οἱ ἐδῶ περιουσίες τῶν Ἀλβανῶν ὑπηκόων ἐξακολουθοῦν νὰ τελοῦν ὑπὸ μεσεγγύησιν, σύμφωνα μετὰ διαβεβαίωσιν τῶν ἀρμοδίων τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν. Τὸ νομοθέτημα αὐτὸ θὰ εἶναι (ἂν ἐγκριθεῖ) ἡ μόνη ἐγγραφὴ μεταβολὴ τῆς ὥς τώρα ἐλληνικῆς θέσεως καὶ θὰ σημαίνει τὴν οὐσιαστικὴν παραίτησίν μας ἀπὸ τὸ ἐθνικὸ Βορειοηπειρωτικὸ θέμα καὶ μάλιστα, χωρὶς κανένα ἀντάλλαγμα καὶ ἐγγύησιν ἀπὸ ἀλβανικῆς πλευρᾶς, ὅτι ἀφορὰ τουλάχιστον τὴν ἐπιδίωξιν τῆς ἐθνικῆς μας μειονότητος στὴν Ἀλβανία. Γιατὶ εἶναι γεγονός ὅτι, ἀφ' ὅτου ἀποκαταστάθηκαν οἱ σχέσεις μας μετὰ τὴν Ἀλβανία, ὅχι μόνον δὲν βελτιώθηκε ἡ διαβίωσις τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν μας, ἀλλὰ τουναντίον ἐπιδεινώθηκε. Τὸ δικαίωμα τῆς θρησκεί-

ας τους καταργήθηκε, μετὰ τὸ κλείσιμο τῶν ἐκκλησιῶν καὶ μετὰ τὸν χαρακτηρισμὸν κάθε θρησκευτικῆς ἐκδηλώσεως ὡς ἐγκλήματος κατὰ τοῦ καθεστώτος. Μετὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ ἄθρησκου κράτους, ὑποβάλλονται μικτοὶ γάμοι τῶν ἐλληνορθόδοξων μετὰ ἀλλοθρήσκους καὶ ὑποχρεώνονται νὰ ἀλλάξουν τὰ χριστιανικά τους ὀνόματα, ἐνῶ μετονομάζονται τοπωνύμια, πού θυμίζουν τὴν ἐλληνορθόδοξον καταγωγὴν τῶν ὁμοεθνῶν μας. Κάτω ἀπὸ διάφορα προσήματα, γίνονται μετακινήσεις ὁμογενῶν μας σὲ ἄλλες περιοχὰς τῆς χώρας, μετὰ τελικὸ σκοπὸν τὸν ἀφελληνισμόν τους. Ἀλλὰ ἐκτὸς τῶν ἐθνικῶν τους δικαιωμάτων καταπατῶνται καὶ τὰ στοιχειώδη ἀνθρώπινα δικαιώματα τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀλβανίας, στοὺς ὁποίους εἶναι ἀπαγορευμένο τὸ φρόνημα καὶ ἡ ἐπικοινωνία τους μετὰ συγγενεῖς τους ἐκτὸς Ἀλβανίας. Φάρμακα καὶ ἄλλα βοηθήματα, πού στέλνουν πρόσφυγες Βορειοηπειρώτες στοὺς ἐκεῖ συγγενεῖς τους δὲν φτάνουν στοὺς ἀποδέκτες καὶ ἐπιστρέφονται στοὺς ἀποστολεῖς ὡς ἀπαράδεκτα, ἀκόμη καὶ ἡ ἄθω ἀλληλογραφία πού ἀποβλέπει στὴν ἀμοιβαίαν ἐνημέρωσιν γιὰ τὴν υἱεῖά τους. Καὶ ὅλα αὐτὰ, κάτω ἀπὸ τὴν ἀνοχή καὶ τὴν ἐλλειψὴν κάθε ἀντιδράσεως ἐκ μέρους τῶν δικῶν μας ἀρμοδίων. Ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν Ἑλλήνων - Ἀλβανικῶν σχέσεων, τὸ μόνον ἐπιτεύγμα εἶναι ἡ ἀνταλλαγὴ μερικῶν φοκλορικῶν συγκροτημάτων, πού ἐπιτρέπουν στὰ ἀλβανικὰ συγκροτήματα νὰ περιέρχονται τὴν Δημοκρατικὴν Ἑλλάδα καὶ προπαγανδίζουν μετὰ τραγούδια πού εἶναι συνοθύλευμα ἀπὸ πολιτικὰ συνθήματα ὑπὲρ τοῦ ἡγέτη τους. Ἄλλο ἐπιτεύγμα εἶναι οἱ ἐμπορικὲς συμφωνίες γιὰ τὴν ἀνταλλαγὴν μερικῶν προϊόντων, ἀπὸ τίς ὁποῖες συμφωνίες ἡ μόνη κερδισμένη εἶναι ἡ Ἀλβανία.

Εἰδικότερα, τὸ ἐπίμαχον νομοσχέδιον ἀναφέρεται στὶς ἐδῶ περιουσίες τῶν Ἀλβανῶν ὑπηκόων, γιὰ τίς ὁποῖες — κατὰ τίς διαβεβαιώσεις τῶν ἀρμοδίων — θὰ διατηρηθεῖ ἡ μεσεγγύησις. Ὅπως εἶναι

γνωστὸ, οἱ περιουσίες αὐτὲς ἀνήκουν στὸ σύνολόν τους σχεδὸν στήν κυριότητα Βορειοηπειρωτῶν, «Ἀλβανῶν ὑπηκόων». Οἱ Ἀλβανικὲς Ἀρχὲς ὑποχρεώνουν τοὺς ἐκεῖ Ἕλληνες νὰ ὀρίζουν καθ' ὑποδειξιν διαχειριστὰς, ἀποβλέποντας στὴν ἐκποίησίν τους καὶ στὸ νὰ περιέλθουν στὸ Ἀλβανικὸ δημόσιο (δεδομένου ὅτι ἐκεῖ εἶναι ἀπαγορευμένη ἡ ἀτομικὴ ἰδιοκτησία). Γεννᾶται ἡ ἀπορία ἂν μετὰ ἐσωτερικὸν νόμον μπορεῖ νὰ εὐσταθήσῃ μεσεγγύησις σὲ περιουσίες μὴ ἐχθρικοῦ κράτους καὶ ἂν διεθνεῖς νόμοι δὲν εἶναι ἐνδεχόμενο νὰ ἀποδείξουν ἀργότερα τὴν διατήρησιν τῆς μεσεγγυήσεως ἀνεφάρμοστη.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνος δὲν παρέλειψε νὰ ἐνημερώσῃ ἐγκαίρως ὅλους τοὺς ἀρμοδίους παράγοντες, γιὰ τὴν ἀντίθεσίν της στὸ ἐπίμαχον νομοσχέδιον. Οἱ ἀπόψεις της ἐπρόβλεψαν τοὺς ἀρμοδίους, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τὸν τωρινὸν πρωθυπουργόν, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά τοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος πού τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ δὲν προωθήθηκε ὡς τώρα γιὰ ψήφισιν.

Πληροφορούμεθα ὅτι τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ, παρὰ τίς ὡς τώρα διαβεβαιώσεις, ὑπάρχει προοπτικὴ νὰ ἔλθῃ στὴν Βουλὴν γιὰ συζήτησιν καὶ ψήφισιν. Γι' αὐτὸν τὸν λόγο, ἐπισημαίνομε τὴν σοβαρότητα τοῦ θέματος καὶ τίς γενικώτερες δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις ἀπὸ ἐνδεχόμενη ἐπιψήφισιν. Τὸ θέμα εἶναι ἐθνικὸ καὶ δὲν ἔχει καμμιά σχέση μετὰ ἐπὶ μέρους πολιτικὲς σκοπιμότητες. Εἶναι θέμα Πανελλήνιον καὶ ὡς τέτοιο, οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Λαοῦ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ τὸ ἀξιολογήσουν. Εἶναι μιὰ περίπτωσις πού θὰ θέσει σὲ δοκιμασίαν τὴν ἐθνικὴν εὐαισθησίαν τοῦ καθενός. Ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Λαοῦ, μετὰ τὴν ψήφον του θὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀτομικὴν εὐθύνην καὶ θὰ πιστωθεῖ ἢ θὰ χρεωθεῖ, ἀνάλογα, στὴν ἐθνικὴν καὶ πολιτικὴν του δραστηριότητα.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Ἀφ' ὅτου ἀναγκάστηκε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν τόπον του καὶ νὰ πάρῃ τὸ δρόμον τῆς προσφυγίας εἶχε κόψει κάθε ἐπικοινωνία μετὰ τοὺς δικούς του στὴν Πατρίδα. Ζούσαν ἐκεῖ ἡ ἡλικιωμένη μάνα του καὶ ὁ μικρότερος ἀδελφός του, πού στὸ μεταἶον παντρεύτηκε μετὰ μιὰ μουσουλμάναν καὶ ἔκανε μαζί της παιδιὰ. Μάθαινε γιὰ τὴν υἱεῖάν του ἐμμεσα ἀπὸ μιὰ θείαν του στὴν Ἀμερική. Ἀπὸ κείνη μάθαινε διάφορα περιστατικὰ τῆς ζωῆς τους.

Ὅταν τοῦτος ἐφυγε, ὁ ἀδελφός του, γιὰ νὰ αἰγουρέψῃ τὴν ζωὴν του καὶ τὴ δουλειὰ του ἔκανε δήλωσιν: «Ἐγὼ ὁ Λάκης Σ. Ἐγγράφω ἀπὸ ἀδελφόν μου τὸν Παντελὴ Σ. καὶ τὸν καταγγέλλω ὡς προδότη καὶ ἐχθρὸν τοῦ λαοῦ μας...».

Τὴς μόνας του, τῆς κυρὰ Παναγίας, σὺν παπιδίαν πού ἦταν,

τῆς ἄρεσε νὰ συνεχίζῃ τὴν θρησκευτικὴν τοῦ μακαρίτη τοῦ ἀντρα τῆς, τοῦ παπα - Πάνου. Ὅταν ἀπαγορεύτηκε ἡ θρησκεία καὶ ἐκλείσαν οἱ ἐκκλησιᾶς καὶ οἱ παπάδες ἀποσημασιώθηκαν, ἡ κυρὰ Παναγία κάθε Κυριακὴν καὶ κάθε γιορτὴν ἀναβετὰ καντήλιν στὸ εἰκονοστάσι, ἔκαιγε λιθάνιν (ὄλο καὶ κατόρθωνε νὰ θρίσκει ἀπ' αὐτὸ, ἔστω καὶ ἂν τῆς ἔλειπαν ἄλλα ἀπαραίτητα) καὶ μάζευε στὸ σπῆτι τῆς τίς γειτονίσσας γιὰ νὰ προσευχηθοῦν. Στὶς μεγάλες γιορτὰς ἐφελαν καὶ τοὺς ἀνάλογους ὕμνους: «Ἡ γέννησί σου Χριστέ ὁ Θεός...», «Χριστὸς Ἀνέστη...» κ.λπ. Τὰ πράγματα ὁμοῦ πῆγαν στὸ σπῆτι τῆς ἑνῆς χωριανῆς τῆς, πού ἦταν ἀνθρώπος τῆς Ἀσφάλειας. Τῆς ἔκανε παρατηρήσεις, γιὰτὶ σπῆτι τῆς γίνονταν θρησκευτικὲς συγκεν-

Ἀπὸ τὴν ζωὴ

ΣΑΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

τρώσεις, πού εἶναι ἀπαγορευμέναι ἀπὸ τὸ Κόμμα, στὸ ὁποῖον ἀνήκει καὶ ὁ γιός της. Ἡ κυρὰ - Παναγία, μετὰ καλωσύνην τοῦ ἀπάντησε: — Στὴν ἡλικίαν πού εἰμαι, παιδί μου, κάνω καμιὰ προσευχὴ γιὰ νὰ συγχωρεθοῦν οἱ ἁμαρτίες μου καὶ νὰ εἶμαι ἐτοιμὴ γιὰ τὸν ἄλλον κόσμον. Θέλω νὰ τελειώσω τούτῃ τὴν ζωὴν μετὰ τίς συνήθειες πού θρῆκα ἀπὸ τοὺς γονεῖς μου, ἀφοῦ δὲν πειράζω κανένα. Σεῖς οἱ νέοι,

Ζητεῖτε ὅπως σὰς φωτίζει ὁ Θεὸς ἢ τὸ κόμμα...

— Ἐγὼ γιὰ τὸ καλὸ σου στὸ λέω, γρη῏, καὶ σὺ πάρε τὰ μέτρα σου, γιὰ νὰ μὴ μὲς ἀναγκάσεις νὰ φερθῶμε ἄλλῳ...

Δὲν πέρασε πολὺ καιρὸς καὶ μιὰ μέρα γύρισε ἀπὸ τὸν πόλιν, ὅπου δούλευε, ὁ Λάκης. Ὑστερὰ ἀπὸ καυγά, μετὰ τὴ μάνα του, κατέβασε ἀπὸ τὸ εἰκονοστάσι τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας, τὴν ποδοπάτησε καὶ τὴν πέταξε.

— Πάει ὁ καιρὸς ἐκεῖνος, μάνα, πού περιμέναμε ἀπ' αὐτὰ τὰ παλιόεϋλα νὰ σὰς σώσουν. Τώρα πρέπει ν' ἀνοίξωμε τὰ μάτια καὶ νὰ καταλάβωμε ὅτι οἱ Χριστοὶ καὶ οἱ Παναγίες πεθάνανε... Ἡμεῖς οἱ ἴδιοι διαφεντεύομε τὴν ζωὴν μας. Κι ἂν εὐκράτως ἀκόμη τίς σκουριασμένες ἰδέες δὲν θὰ σ' ἀφήνωμε νὰ δηλητηριάζεις μ' αὐτὲς καὶ τίς γυναῖκούλες τῆς γειτονίας πού μαζεύεις ἐδῶ. Δὲν θὰ ἀφήσωμε ἀγκάθια καὶ ἐμπόδια στὸ δρόμον μας γιὰ ἕνα καινούργιον κόσμον πού φτιάχνουμε. Ἄν θέλεις νὰ πᾶς νὰ ζήσεις μετὰ τὸν πρῶτον τὸν γιόν σου τὸν πρόδότη, πού ὀλητεύει, στὴν ἑσθλείαν καὶ κατηγορεῖ τοὺς ἀνθρώπους πού διαφεντεύουν αὐτὸν τὸν τόπον.

Ἡ κυρὰ - Παναγία θούρκωσε καὶ φούντωσε ἀπὸ ἀγανάκτησιν. Ἐνῶς κόμπος στὸ λαι-

μὸ της ἐπῆλθε τὴν κατάρα. Ἐδάσε τόπον στὴν ὀργὴν καὶ ἀποτραβήχτηκε σὲ μιὰ γωνιά, ἀνήμερη ν' ἀντιδράσῃ. Δὲν πέρασε πολὺς καιρὸς καὶ ἡ κυρὰ - Παναγία μὰς ἀφῆκε χρόνους, μόνη κι ἐρημν, περιτριγυρισμένη ἀπὸ δύο τρεῖς πονετικὲς γειτονίσσας πού τῆς συμπαροστάθηκαν στὶς τελευταῖες στιγμὲς τῆς ζωῆς της καὶ τῆς ἐκλείσαν τὰ μάτια...

Σήμερα, ἀνήμερη τῆς Παναγίας, ὁ πρόσφυγας θυμῶναι, ἀσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ κάνει μιὰ ἀναδρομὴν στὰ προτερηνὰ νὰ θυμῆται πρόσωπα καὶ καταστάσεις τοῦ παρελθόντος. Καὶ περισσότερο, γιὰτὶ ἡ μέρα αὕτη συμπτωσιατικὰ σηματοδοτεῖ μερικὰ γεγονότα τῆς ζωῆς του... Τέτοια μέρα, στὰ παιδικὰ τοῦ χρόνιαν, τὸ σπῆτι τοῦ εἶχε μεγάλῃ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

